

Arrest

nr. 263 076 van 27 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KREMER
Stadsplein 4/1 bus A
3960 BREE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 juli 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. KREMER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 24 november 2020 een aanvraag in van een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn echtgenote, overeenkomstig artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 21 mei 2021 werd een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen.

Op 23 juli 2021 werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

*“(…)
De heer
[…]*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

REDEN VAN DE BESLISSING

Artikel 7 van de vreemdelingenwet van 15/12/80;

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn va bij artikel 2, van de wet veeiste documenten De betrokkene verblijft op het Belgisch grondgebied zonder geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Bovendien werd het verblijf in functie van zijn Nederlandse echtgenote, de genaamde R. M. °19/08/1976, geweigerd aan de hand van een bijlage 20 dd. 21/05/2021, hem betekend op 27/05/2021.

*Bij het nemen van onderhavige beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het bevel is het logische gevolg van het niet langer voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Van minderjarige kinderen in België is geen sprake, noch van een medische problematiek ten hoofde van betrokkene.
(…)”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Met betrekking tot het middel voert verzoeker het volgende aan:

“Aangaande de gegrondheid

Dat verzoeker van oordeel is dat er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 39/82 §2 eerste lid Vw, namelijk dat er een voldoende ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden én dat de tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen aan verzoeker.

Het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing voor uw Raad op zich heeft geen schorsende werking.

Dit brengt met zich mee dat verzoeker onderworpen blijft aan de beslissing cq. het bevel het grondgebied te verlaten binnen dertig dagen na kennisgeving van de beslissing, dewelke hem werd betekend op 24.08.2021.

Indien het bevel om het grondgebied te verlaten effectief zou worden uitgevoerd, zal artikel 8 EVRM in hoofde van verzoeker worden geschonden, hetgeen thans een grondrecht van openbare orde is.

Het minderjarige kind van verzoeker, R. A., is namelijk in België geboren op 15.04.2019, woonachtig te Dilsen-Stokkem, (...) 953 en bezit de Nederlandse nationaliteit.

Verzoeker is aldus van mening dat er bij de beslissing om het grondgebied te verlaten géén rekening werd gehouden met het hoger belang van het kind én het gezins- en familieleven van verzoeker.

Verzoeker zit momenteel vervat in een afstammingsprocedure met betrekking tot het minderjarige kind R. A., aangezien verzoeker uit onwetendheid het kind destijds niet heeft erkend én de moeder van het kind, mevrouw R. M., haar vrijwillige medewerking aan een erkenning thans weigert, (stuk 4)

Verzoeker heeft dan ook een procedure aanhangig gemaakt en verzoekt de Familierechtbank hem te willen machtigen het kind te erkennen, minstens het vaderschap gerechtelijk vast te willen stellen.

Aangezien de zaak gesteld stond op inleidingszitting van de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren, sectie Familie, 15e kamer d.d. 07.09.2021, verzocht verzoeker in eerste instantie middels aangetekend schrijven aan de Dienst Vreemdelingenzaken 'een verlenging van de termijn c.q. een uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten (cfr. art. 9.2 Terugkeerrichtlijn).' (stuk 5)

Verzoeker mocht hier op 14.09.2021 een reactie op ontvangen, doch er werd door de DVZ beslist geen gevolg te geven aan het verzoek tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, (stuk 9)

Verzoeker is dan ook genoodzaakt middels huidig verzoekschrift annulatie- en schorsingsberoep in te stellen.

Het is namelijk duidelijk dat het een disproportionele aantasting van het gezins- en privéleven van verzoeker uitmaakt, indien het bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan verzoeker zou worden uitgevoerd.

Er wordt dan in feite aan verzoeker gezegd dat hij België moet verlaten, terwijl het aangetoond is dat hij zich niet naar een ander land kan begeven zonder dat zijn gezinscel met zijn dochter R. A. uiteen zou worden gehaald.

Verzoeker wenst bovendien te wijzen op de bepalingen in het kinderrechtenverdrag, meer bepaald art. 3 lid 1 en art. 9 lid 1, dewelke stellen dat bij alle maatregelen betreffende kinderen, de belangen van het kind een eerste overweging vormen én het kind niet tegen zijn wil van zijn ouders gescheiden wordt.

Dat verzoeker aldus van oordeel is dat de schending van het grondrecht vervat in artikel 8 EVRM een voldoende ernstig middel uitmaakt en dat onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bevel het grondgebied te verlaten tevens een moeilijk te herstellen nadeel zal berokkenen.

Dat verzoeker dan ook verzoekt om de beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten, te schorsen.

M.B.T. HET INGESTELDE ANNULATIEBEROEP

Aangaande de gegrondheid

Verzoeker deed op 24.11.2020 een aanvraag voor het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name zijn echtgenote mevrouw R. M. (artikel 40bis Vw)

Op 21.05.2021 nam de Dienst Vreemdelingenzaken echter de beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden (zonder bevel om het grondgebied te verlaten), aangezien verzoeker niet meer bij mevrouw R. M. kon wonen, (stuk 1)

Mevrouw R. M. heeft middels dagvaarding d.d. 25.06.2021 namelijk een echtscheidingsprocedure ingeleid voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, sectie Familie te Tongeren, (stuk 8)

Verzoeker kreeg echter tevens een minderjarig kind tezamen met mevrouw R., zijnde R. A., in België geboren op 15.04.2019, woonachtig te Dilsen-Stokkem, (...) 953 en bezit de Nederlandse nationaliteit.

Verzoeker zit momenteel vervat in een afstammingsprocedure met betrekking tot het minderjarige kind R. A., aangezien verzoeker uit onwetendheid het kind destijds niet heeft erkend én de moeder van het kind haar vrijwillige medewerking aan een erkenning thans weigert, (stuk 4)

Verzoeker heeft dan ook een procedure aanhangig gemaakt en verzoekt de Rechtbank hem te willen machtigen het kind te erkennen, minstens het vaderschap gerechtelijk vast te willen stellen.

Op 24.08.2021 werd verzoeker plots een bevel om het grondgebied te verlaten betekend door de Lokale Politie PZ Maasland, (stuk 2)

Dat verzoeker verzoekt deze beslissing te horen vernietigen.

Verzoeker is van mening dat er bij de beslissing géén rekening werd gehouden met het hoger belang van het kind én het gezins- en familieleven van verzoeker.

De zaak stond gesteld op inleidingszitting van de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren, sectie Familie, 15e kamer d.d. 07.09.2021, zodat verzoeker in eerste instantie middels aangetekend schrijven aan de Dienst Vreemdelingenzaken 'een verlenging van de termijn c.q. een uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten (cfr. art. 9.2 Terugkeerrichtlijn)' verzocht, (stuk 5)

Verzoeker mocht hier op 14.09.2021 een reactie op ontvangen, doch er werd door de DVZ beslist geen gevolg te geven aan het verzoek tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, (stuk 9)

De reden is volgens de DVZ dat 'de intentie om een procedure tot erkenning van een kind op te starten niet kan worden weerhouden als een reden tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten

Dat verzoeker echter benadrukt dat hij niet enkel die intentie heeft, doch dat deze procedure reeds werd opgestart middels dagvaarding d.d. 09.08.2021, vóór hij kennis kreeg van het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 24.08.2021.

Het is duidelijk dat het een disproportionele aantasting van het gezins- en privéleven van verzoeker uitmaakt, indien het bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan verzoeker zou worden uitgevoerd.

In feite wordt er aan verzoeker gezegd dat hij België moet verlaten, terwijl het aangetoond is dat hij zich niet naar een ander land kan begeven zonder dat zijn gezinscel uiteen zou worden gehaald.

Verzoeker wenst bovendien te wijzen op de bepalingen in het kinderrechtenverdrag, meer bepaald art. 3 lid 1 en art. 9 lid 1, dewelke stellen dat bij alle maatregelen betreffende kinderen, de belangen van het kind een eerste overweging vormen én het kind niet tegen zijn wil van zijn ouders gescheiden wordt.

Dat verzoeker aldus van oordeel is dat de schending van het grondrecht vervat in artikel 8 EVRM een voldoende ernstig middel uitmaakt en dat onmiddellijke tenuitvoerlegging van BGV tevens een moeilijk te herstellen nadeel zal berokkenen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken géén fair balance -toets heeft gemaakt tussen de belangen van de staat en de belangen van verzoeker, als derdelander, om een gezinsleven te hebben met zijn dochter op het grondgebied van België.

Het was de taak van de Dienst Vreemdelingenzaken om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak.

De beslissing en motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken getuigt niet van een daadwerkelijke en concrete belangenafweging waarbij rekening gehouden werd met alle specifieke elementen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken de feiten aldus niet op correcte wijze heeft beoordeeld én op grond daarvan kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Dat verzoekster dienvolgens van oordeel is dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken met het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 23.07.2021 (betekend op 24.08.2021) vernietigd dient te worden."

2.2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij of dat deze uiteenzetting niet beantwoordt aan de vereisten waaraan de uiteenzetting van een middel moet voldoen; met name de voldoende uiteenzetting van de geschonden rechtsregel en de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat het verzoekschrift een uiteenzetting bevat met betrekking tot de ontvankelijkheid van het middel, wat niet wordt betwist. Daarnaast bevat het middel een beschrijving van de feitelijke gegevens van de zaak. Een dergelijke uiteenzetting kan inderdaad niet worden aanzien als de aanduiding van een rechtsregel en de wijze waarop de verzoekende partij deze rechtsregel geschonden acht.

Evenwel blijkt uit de verdere lezing van het middel dat verzoeker uitdrukkelijk verwijst naar artikel 8 van het EVRM en erop wijst dat hij een dochter heeft, geboren in 2019, die de Nederlandse nationaliteit heeft. Verzoeker wijst erop dat er actueel een echtscheidingsprocedure loopt en dat de moeder haar medewerking aan een erkenning momenteel geweigerd. Hij wijst erop dat een procedure aanhangig wordt gemaakt bij de familierechtbank en de inleidingszitting plaatsvond op 7 september 2021. Om deze reden verzocht verzoeker om uitstel van de termijn om het grondgebied te verlaten. Hieraan werd geen gevolg gegeven. Verzoeker voert aan dat volgens de bepalingen van het Kinderrechtenverdrag de belangen van het kind de eerste overweging vormen en het kind niet tegen zijn wil van de ouders gescheiden kan worden.

2.2.3. De bestreden beslissing motiveert met betrekking tot artikel 7 van de vreemdelingenwet dat verzoekers verblijfsaanvraag in functie van zijn echtgenote werd geweigerd op 21 mei 2021, waarvan de afgifte van het thans bestreden bevel het logisch gevolg is. Daarnaast wordt gemotiveerd dat er geen sprake is van minderjarige kinderen in België, noch van een medische problematiek.

Verzoeker betoogt echter dat er wel degelijk een minderjarig kind is en dat thans een procedure lopende is voor betreft het vaststellen van de afstammingsband. Ter ondersteuning voegt verzoeker bij het verzoekschrift een dagvaarding met betrekking tot de afstamming langs vaderszijde toe, evenals een geboortekte en akte van woonst van het kind R.A.

In de nota met opmerkingen wordt het verweer beperkt tot de vaststelling dat de echtscheiding is ingezet en dat er geen gezinscel meer is tussen verzoeker en mevrouw R. Op het argument met betrekking tot het gemeenschappelijk kind wordt echter niet ingegaan.

In die omstandigheden moet de Raad dan ook vaststellen dat de beoordeling van het gezinsleven en de belangen van minderjarige kinderen steunt op onjuiste of minstens onvolledige gegevens. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt dan ook aannemelijk gemaakt.

Het middel is in die mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 23 juli 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT